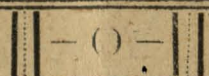

ГОЛАС ГРАМАДЗЯННА

А Д Н А Д Н Ё У К А.

АДРЕС РЕДАКЦЫІ І КАНТОРЫ: Вільня, Вострабрамская 4, пак. 2.

Цана нумару 10 марак пол.

Беларускі Сялянскі спісак № 6

Кандыдатау у Віленскі Сойм, выстаўляных „Краёвай Сувязьцю“ па Ашмянскаму выбарчаму Вокругу.

1. АЛЯКСЮК ПАВЭЛІ. Сялянін вёскі Талмінава, Ашмянскага павету; праўнік, вядомы беларускі дзеяч, многа працаваўшы на ніве беларускага адраджэння, вядомы абаронца правоў беларускага селянскага народу.
2. КАРЭНДА МІХАЛІ, Сялянін вёскі Крыванцы Граўжыскай гміны, Ашмянскага павету, — беларускі дзеяч.
3. БУТКЕВІЧ ПЕТР, 31 год. Сялянін мястэчка Жупраны, Ашмянскага пав., — сьведомы і шчыры беларус і кааператар.
4. КАМАРОУСКІ ФЕЛІКС, 60 гадоў, Сялянін мястэчка Крэва Ашмянскага павету, беларус.
5. СУБАЧ ФРАНЦІШАК, 29 гадоў, Сялянін мястэчка Дзевенішкі Ашмянскага пав. Сьведомы беларускі працаўнік.
6. ТАРУСЕВІЧ ІГНАТ, 43 гадоў, Сялянін м. Гальшаны, Ашмянскага павету.
7. САНАЧ СТЕЭФАН, 35 гадоў, Сялянін вёскі Яковічы, Беніцкай гміны, Ашмянскага павету.
8. РОДЗКА АНДРЭЙ, 65 гадоў, Сялянін вёскі Яковічы, Беніцкай гміны, Ашмянскага павету.
9. ЧЫЖЭУСКАЯ МАРЫЯ, 22 гадоў, Сялянка вёскі Свірыдовічы, Сморгонскай гміны, Ашмянскага павету, вучыцелька.
10. СТРЫГА АЛЕКСАНДР, 25 гадоў, Сялянін вёскі Лудзінава, Краўскай гміны, Ашмянскага павету.

Усе беларусы Ашмяншчыны, як адзін, у дзень выбараў, у нядзелю 8-га студня, павінны ісьці на выбары. Каб ніхто ў гэты дзень не заставаўся дома і ня спадзяваўся, што „абыдзяцца там і бяз яго!“
Усе, хто хоча шчаслівай долі сваёй Бацькаўшчыне, павінны галасаваць за свой беларускі спісак № 6.

Усе, хто хоча добра сялянскаму народу, павінны падаваць свае галасы за сялянскі спісак № 6.

Толькі ад сваіх праўдзівых беларускіх сялянскіх прадстаўнікоў сялянін-беларус можа спадзявацца абароны сваіх правоў!

Вільня, 5 Студня 1922 г.

У той час, калі Беларускі народ Сярэдняй Літвы, за выключэннем невяліччай групкі партыйных інтрыганаў і авантурнікаў, на многалюдных прадвыбарных сходах ясна і цвёрда выявіў сваю волю — прыняць учасьце у выбарах у Віленскі Сойм і праз сваіх прадстаўнікоў заявіць аб жаданні далучэння да Польшчы, — у Ковен-

скім Сойме дэпутат Рахмілевіч ад імяні жыдоўскай фракцыі заяўляе, што „грамадзяне Літвы — жыды, ніколі ня згадзяцца, каб наладзілася граніца паміж намі і горадам, які паводле нашай старай традыцыі называецца Ерусалімам Літвы“.
Мы пракананы — кажа далей п. Рахмілевіч — што супольнымі сіламі як нашых, так і заграічных супрацоўнікоў і землякоў, іраабурым пляны Варшавы і ў агульна-лі-

Беларускі Сялянскі спісак № 5

Кандыдатаў у Віленскі Сойм, выстаўляных „Краёвай Сувязьцю“ па Камайскаму выбарчаму Вокругу.

1. ШЫШКОУ ВАСІЛЬ. Вядомы беларускі дзеяч, рэдактар газеты „Jednaść“
2. БЭКІШ ЯНКА. Сялянін, вучыцель; сябра беларускай партыі „Сялібнікі“; вядомы беларускі дзеяч ў справах эканамічных і культурна-просьветных.
3. МІХАЙЛАУ ХВЕДАР. Сялянін вёскі Оцкевічы, Сьвенцянскага павету сьведомы беларус.
4. ЦЬВІЛЭНЬ МАРЦІН. Сялянін вёскі Муцковічы, Сьвенцянскага павету, сьведомы беларус.
5. БАРСУКОУ ВАСІЛЬ. Сялянін вёскі Крукі, Гаўдудзіскай гміны, Сьвенцянскага павету, беларус.

Усе беларусы Камайскага Вокругу, як адзін, у дзень выбараў ў нядзелю 8-га студня, павінны ісьці на выбары; каб ніхто ў гэты дзень ня заставаўся дома і ня спадзяваўся, што „абыдзяцца там і бяз яго!“

Усе, хто хоча шчаслівай долі сваёй Бацькаўшчыне, павінны галасаваць за свой беларускі спісак № 5!

Усе, хто хоча добра сялянскаму народу, павінны падаваць свае галасы за сялянскі спісак № 5!

Толькі ад сваіх праўдзівых беларускіх сялянскіх прадстаўнікоў сялянін-беларус можа спадзявацца абароны сваіх правоў!

тоўскім Сойме раздадуцца галасы ня акупантаў, а свабодна выбраных прадстаўнікоў усяго вызваленага народу, супольнымі сіламі творучага дэмакратычнаю Літву.

З гэтых слоў відаць, што жыдоўская фракцыя у Ковенскім Сойме на чале з п. Рахмілевічам саўсім ня хоча лічыцца з жаданьнямі большасці беларускага народу. П. Рахмілевіч мусі быць думае, што голас жменькі ковенскіх жыдоў і беларускіх здраднікаў з кабінету Ластоўскага мае перавагу над галасамі мільёна беларусаў-грамадзян Сярэдняй Літвы.

П. Рахмілевіч ня лічыцца з тым, што Вільня для беларусаў гэта ёсьць горад, з якім звязаны лепшыя і цэнныя успаміны гістарычнага жыцця беларускага народа. У Вільні яшчэ у 1517 г. існавала беларуская друкарня, у

якой д-р Францішак Скарына надрукаваў першую кнігу.

І калі п. Рахмілевіч пагарда кажа, што „грамадзяне Літвы — жыды ніколі ня згадзяцца, каб наладзілася граніца паміж Коўнай і Вільняй і кажа гэта ў той час, калі гэтая граніца de facto ўжо існуе, дык мы можам яму адказаць, што Беларускі народ не даваў згоды на зьнішчэньне гэтай граніцы. Беларускі народ пашле ў Віленскі Сойм сваіх прадстаўнікоў, дастойных і верных сыноў Беларускай зямлі, і праз іх выявіць сваіх жаданьні.

І ніякія дэкларацыі літоўскага ўраду — абяцаньні краёвай аўтаноміі з Соймам у Вільні, ні якія пастановы самазванага Беларускага Ураду, ня змусяць сайсыці беларускі народ з таго шляху, па ка-

У ЛУЧНАСЬЦІ З ПОЛЬШАЙ ЗБУДУЕМ НАШУ Сьветлую будучыню.

